

καριζομένους ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 203 ἄνθρωποι
τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσιν 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργε-
τεῖν βίον ἀνθρώπων 253.6-7 συγγινώσκεσθαι δὲ τοὺς ἀν-
θρώπους οὐκ εὐπετέες 259.3 οὕτω καὶ κατ' ἀνθρώπων
264 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ εἰ
μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν ἢ οἱ πάντες ἄνθρωποι 265.1 τῶν ἡ-
μαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέεται μᾶλλον 278.1 ἀνθρώ-
ποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι 278.9 τῷ
δὲ δὴ ἀνθρώπῳ νομίζον ἤδη πεποιήται.

ἀνιᾶν (ἀντίθ. εὐθυμεῖν). Προξενῶ λύπη, cause grief, Δημό-
κριτος 279 ἐν γὰρ τῷ ξυνῷ τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾶ ὥσπερ ἰδίῃ.
|| **ἀνιᾶσθαι** (ἀντίθ. εὐθυμεῖσθαι, ἡδεσθαι). Λυποῦμαι/θλίβομαι, be
grieved/distressed, Μέλισσος 7(2) οὔτε ἀλγεῖ οὔτε ἀνιᾶται 7(6)
καὶ περὶ τοῦ ἀνιᾶσθαι Ἐμπεδοκλῆς 107 καὶ τούτοις φρονέ-
ουσι καὶ ἡδονταὶ ἡδ' ἀνιῶνται Δημόκριτος 189 ὡς πλεῖστα
εὐθυμηθέντι καὶ ἐλάχιστα ἀνιηθέντι 278 ἦν τι πάθη, ἀνι-
ᾶται. Πρβλ. ἀλγεῖν, ἀνιαρός.

ἀνιαρός. Δυσάρεστος, distressing, Δημόκριτος 243.4 ἀνιη-
ρὸν καὶ ταλαίπωρον. Πρβλ. ἀνιᾶν.

ἀνιέναι 1. Ἐπιτρέπω, allow, Παρμενίδης 8.14 οὔτε γενέσθαι
οὔτ' ὀλλυσθαι ἀνιῆκε Δίκη 2. Ἀφήνομαι/μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ
κάνω κάτι, be allowed, Δημόκριτος 179 μὴ πονεῖν παῖδες ἀνι-
έστες.

ἀνιερωστί. Δίχως ιερότητα, profane, Ἡράκλειτος 14 τὰ νομι-
ζόμενα κατ' ἀνθρώπους μυστήρια ἀνιερωστί μυεῦνται.

ἄνισος (ἀντίθ. ἴσος). Ἄνισος, unequal, Δημόκριτος 155 τὰς
τῶν τμημάτων ἐπιφανείας, ἴσας ἢ ἀνίσους γιγνομένας; ἄνι-
σοι μὲν γὰρ οὔσαι . . . ὁ κῶνος, ἐξ ἴσων συγκείμενος καὶ οὐκ
ἀνίσων κύκλων.

ἀνοήμων (συνών. ἀνόητος, ἀσύνητος, ἀντίθ. δαήμων, συνετός).
Ἀνόητος/ἀσύνητος, foolish/unwise, Δημόκριτος 197 ἀνοήμο-
νες ὕσμουῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν 199 ἀνοήμονες

τὸ ζῆν . . . στυγέοντες 200 ἀνοήμονες βιοῦσιν οὐ τερπόμενοι βιοτῇ 201 ἀνοήμονες δηναίότητος ὀρέγονται οὐ τερπόμενοι δηναίότητι 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται 204 ἀνοήμονες οὐδέν' ἀνδάνουσιν (?) ἐν ὅλῃ τῇ βιοτῇ 205 ἀνοήμονες ζωῆς ὀρέγονται 206 ἀνοήμονες θάνατον δεδοικότες γηράσκειν ἐθέλουσιν. Πρβλ. ἀγνωμοσύνη, ἀδαήμων.

ἀνόητος 1 (ἀντίθ. νοητός). Μὴ νοητός, incomprehensible, Παρμενίδης 8.17 τὴν μὲν εἶν ἀνόητον ἀνώνυμον Φιλόλαος 11.23 τᾷς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνόητῳ καὶ ἀλόγῳ φύσις 2 (συνών. ἀνοήμων, ἀσύνητος, ἀντίθ. δαήμων, συνετός). Ἀσύνητος ἀνόητος, unwise/foolish, Δημόκριτος 75 κρέσσον ἄρχεσθαι τοῖς ἀνόητοις ἢ ἄρχειν 237 φιλονικίῃ πᾶσα ἀνόητος. Πρβλ. ἄνοια.

ἄνοια. Ἐλλειψή νοημοσύνης, unintelligence, Δημόκριτος 282 χρημάτων χρησις ξὺν νόῳ μὲν χρήσιμον . . . ξὺν ἀνοίῃ δὲ χορηγίῃ ξυνή(?). Πρβλ. ἀγνωμοσύνη, ἀνοήμων, ἀνόητος.

ἀνόμοιος (ἀντίθ. ὁμοιος). Ἀνόμοιος, uneven, Φιλόλαος 6.11 τὰ δὲ ἀνόμοια μηδὲ ὁμόφυλα μηδὲ ἰσοταγῇ.

ἀνόπαιον. Πρὸς τὰ ἐπάνω, upwards, Ἐμπεδοκλῆς 51 καρπαλίμως δ' ἀνόπαιον.

ἀνορούειν. Ἀνυψώνομαι, ascend/rise, Ἐμπεδοκλῆς 30 εἰς τιμὰς τ' ἀνόρουσε. Πρβλ. ὀρούειν, ὀρύναι.

ἀνταμοιβή (συνών. διάλλαξις). Ἀνταλλαγή, interchange, Ἡράκλειτος 90 πυρὸς ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα καὶ πῦρ ἀπάντων, ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός. Πρβλ. ἀμείβειν, μεταλλάσσειν.

ἀνταυγεῖν (συνών. ἀντιλάμπειν). Ἀνταυγάζω/ἀντανακλῶ φῶς, reflect light, Ἐμπεδοκλῆς 44 ἀνταυγεῖ πρὸς Ὀλυμπον. Πρβλ. αὐγή.

ἄντεσθαι. Ἰκετεύω, entreat, Ἐμπεδοκλῆς 3.4 καὶ σὲ Μοῦσα, ἄντομαι.